

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE
ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA:
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ
ABONAMENTUL:
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

COMEMORAREA A 66 DE ANI DELA ÎNFIINȚAREA SEMINARULUI „NIFON MITROPOLITUL“

Importanta cuvântare a I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea

*Mulțumind pentru cele expuse de P. C. instituția de credință și cultură întemeiată
Director, I. P. S. Sa Patriarhul Miron a de mitropolitul Nifon a dat un însemnat
continuat spunând că timp de 66 de ani contingent de propovăduitori ai credinței*

I. P. S. Patriarh Miron Cristea în fața Seminarului „Nifon Mitropolitul“, înconjurat de d-nii Efori ai Seminarului și corpul profesoral!

și arătându-și încrederea că binele adus de această instituție — va continua aceiași bună tradiție.

Misiunea particulară a preotului și clerului este bazată alături de principiile evanghelice, pe îndatorirea de a îngriji de sufletul și trupul turmei, pentru mântuirea veșnică a sufletului omenesc.

Iată supremul ideal al acestei duble misiuni.

Dar tot clerului nu i este îngăduit să uite că omul e clădit și din suflet și din trup care se influențează reciproc — și în bine și în rău.

Ca și pasiunea pentru suflet, preotul are o îndatorire cardinală pentru a îngriji și de trup. Nefericitul Goldstein care a pus mai demult bomba în Senat era o creatură degenerată complect fizic. E o pildă grăitoare pentru a învedera că degenerarea trupului întunecă lumina sufletului.

Priveliștea unei stări triste de lucruri

Experiența frunțașilor țării din trecut, inclusiv a preoților, a uitat despre îngrijirea fizică atât de necesară păturii rurale.

Am văzut în jud. Mehedinți populația bătută de boli sociale, tuberculoză, pelagră, oftică, până și lepra biblică.

În aceiași regiune bogată, cu ocazia sfințirii unei biserici în județul Gorj, când s'au perindat lângă mine peste 2000 de oameni, abia doi am deslușit rumeni și sănătoși. Datele statistice au arătat o țară așa de bogată și lăudată în lume, ca țara noastră, ca populație majoritară de 85 la sută țărani, că are producția minimă la cereale, din neglijență.

S'a dat țaranului pământ sărăcind boerii, dar în mare parte a stat nelucrat, fiindcă n'a avut plug cu care să-l are.

Vai de copiii familiilor în care nu se găsește o vacă, să dea lapte!

Sunt încă peste 200.000 de familii, care

n'au o găină în curte; la analiza apei din puțuri s'a găsit un procent de 90 la sută, apă cu bacili periculoși.

Iată ce a condus la slăbirea neamului nostru.

Zenitul unei dezvoltări înfloritoare a viitorului.

În fața acestei situații, guvernul Majestății Sale Regelui a pășit la măsuri radicale. În învățământ s'a tăiat în carne vie, fără menajament; s'au desființat 120 de catedre superflue de curând.

În năzuința noastră în a îndrepta osia carului obștesc, prin directiva Regelui, am înființat Institutul social prin decret lege.

Care e scopul lui?

Întâi mobilizarea fiecărui cetățean român, indiferent de vârstă, ocupație și sex, pentru îndreptarea lor la sate și urnirea din loc a obscurantismului instaurat acolo.

Dacă nu intră această energie în acțiune, de geaba atâta potop de bogății, pe care le posedă țara noastră.

Această instituție a decis înființarea — până la cel din urmă cătun, — a unui cămin cultural.

O casă prețioasă va aduce pe luminătorii poporului, pentru a îndemna pe țărani, nu numai cu poava, dar cu inima alături de ei; cum se ară, cum se plivește, cum se îngrijesc copiii ș. a.

Suveranul prin Ministrul sănătății a dat semnalul de alarmă pentru soarta copiilor națiunii.

Rezultatele bune în urma desmeticirii publice față de acest pericol au început să se vadă.

Așa trebuiau să lucreze alfabeșii și filozofii școlilor noastre până acum. Pregătirea duhovnicească nu se face bine celor flămânzi.

Măsurile lente pe linia directivelor menționate va face pe curând să apară pe

cerul țării noastre fericitul eveniment al unei desvoltări înfloritoare a viitorului.

Rostul preoțimei noi.

Pentru remedierea acestor mari neajunsuri, se întronează o nouă concepție, în care valoarea învățământului trebuie să fie prețuită numai în raport cu realizările lui practice.

„Legea institutului social“ are menirea să umple această lacună, prin mobilizarea și voluntariatul tuturor intelectualilor, fără deosebire de sex și vârstă, în lumea satelor.

„Căminul cultural“ va avea sub acest raport rolul unui laborator, în care vor fi examinate și soluționate problemele de viață, de muncă și producție ale fiecărui centru și regiune și din care trebuie să pornească odată cu îndrumările cele mai sănătoase și efective și impulsul unui nou ritm de viață și de idealism cât mai practic în rezultatele lui, pentru a nu rămâne simplă utopie.

I. P. S. Patriarh a încheiat printr'un apel călduros către preoțime, ca în mobilizarea intelectualității pentru ridicarea satelor, să fie la înălțime și să depășească dacă se poate, nădejdele puse în cler.

Solemnitatea religioasă a avut loc în ziua de 19 Noembrie a. c., ora 11 în sala festivă a seminarului Nifon, într'un cadru solemn, în care s'a comemorat patronul seminarului și 66 de ani dela înființarea lui.

Au participat pe lângă I. P. S. S. Patriarhul Miron Cristea, președintele consiliului de miniștri, P. S. epis. Gherontie al Constanței, P. S. arh. Veniamin Ploeșteanu, d-nii efori Gogu, Lăzărescu și Ștefănescu, econ. Georgescu, Silvestru protopop în Capitală, pr. prof. Eugen Bărbulescu, preot M. Bulacu, consilier cultural, prof. Sava Savu, căp. Apostol Zamfir, inspector Pamfil Georgian, prof. Emil

Stoenescu, dr. Econ. Matei Basarab, diacon G. Moiescu, prof. Dianu, dr. Murgescu, Fr. Chiriac, Aurel Georgescu, Al. Constantinescu, I. Periețeanu Dănilă, pr. Gr. Popescu, C. M. Tudorache, Ionescu-Boteni, Mihail Vulpescu, Lizescu, Nae Ștefănescu, prof. Chișescu, corpul profesoral și alții.

În prezența I. P. S. S. Patriarhului întâmpinat de asistență și corpul elevilor, s'a intonat Pre Stăpânul, și s'a oficiat un Te-Deum de către preoții dr. Olimp Căciulă, dr. Al. Constantinescu, Gh. Popescu, și diaconul A. Uncu și Fl. Lavru.

Răspunsurile au fost date de corul seminarului condus de d. prof. Mihail Vulpescu.

C. S. preotul dr. Olimp Căciulă, directorul seminarului, a exprimat recunoștința corpului profesoral, a foștilor și actualilor elevi, pentru cinstea prezenței șefului bisericii și primului ministru al țării, care a binevoit să participe la solemnitate. C. Sa a evocat anul 1872 data nașterii seminarului și până astăzi, înfăptuirile realizate de școală prin foștii elevi, — toți cu situații strălucite, — menționând că astăzi, când cugetul real a dat o nouă orânduire învățământului clerical, preoțimea înțelege să se conformeze cu trup și suflet, dându-i toată ascultarea.

A rugat în acelaș timp pe I. P. S. S. Patriarhul Miron, care e și eforul școlii, pentru zidirea unui nou local destinat Seminarului, care să fie încăpător și înzestrat cu toate cerințele vremurilor noi.

În sfârșit a prezentat omagiul absolvenților de acum 40 de ani, cari au finut să participe la solemnitate.

Alte cuvântări

D. Th. Păcescu, directorul Inspectorilor generali ai Cultelor, a adus salutul P. S. episcop Colan, ministrul cultelor.

D. Efor Emil Lăzărescu a mulțumit în nu-

mele efortilor așezământului, înaltului Patriarh, pentru grija constantă și iubirea pe care a arătat-o seminarului Nifon și i-a urat viață lungă și rodnică.

Părintele prof. *Gh. Georgescu-Silvestru*, protoiereu în Capitală, ca purtător de cuvânt al seriei 1898, a evocat anii de școală, puterea și frumusețea solidarității colegiale, precum și drumul luminos pe care l-au suit majoritatea nifoniștilor în viața statului, și a terminat seria numelor ce-au ilustrat școala, cu numele d-lui *Stelian Popescu*, președintele de onoare al „Asociației nifoniștilor“ și creatorul unor burse pentru elevii săraci.

D. prof. *Arbore*, inspector general și șeful învățământului ținutului Dunărea, a omagiat din partea Ministerului Educației naționale tradiția de școlaritate și strălucita spiritualitate a seminarului Nifon.

D. căpitan invalid *Zamfir Apostol*, mare mutilat de războiu, a arătat contribuția sfântă și eroică a nifoniștilor la înfăptuirea unității naționale.

În timpul solemnității corul seminarului sub conducerea d-lui prof. *M. Vulpescu*, a executat cu multă artă și simțire, din cele mai expresive creații ale melosului popular și imnuri religioase.

Agapa

A urmat tradiționala agapă, la care au evocat amintiri și au rostit minunate cuvinte pline de vervă și emoție P. S. S. Episcopul *Gherontie* al Tomisului și P. S. S. arhiepiscopul *Veniamin Pocitan*, vicarul Sfintei Patriarhi, d. efor *Al. Ștefănescu*, d-nii *Th. Păcescu*, prof. *Al. Băncilă*, prof. *N. Stoenescu*, părintele *Eugen Bărbulescu* ș. a.

Sărbătorire

Cu șapte zeci de ani în urmă
Lumina zilei ai văzut!
Și șaptezeci de ani, pe urmă,
Lumină zilei ai făcut.

Copil născut în suferință,
— Având pe Unguri de stăpâni —
Crescut-ai doar c'o năzuință:
Să fii Român, între Români.

Iar Dumnezeu văzând răbdarea
Și Dumnezeu văzând dreptatea,
Sunat-a însuși răzbunarea
Sunat-a însuși libertatea.

Că s'a făcut o Tară-Mare
— Și Ferdinand era Monarh —
Iar Ție Ți-a făcut chemare
Să fii, Stăpâne, Patriarh.

Și-așa bătrân și cărunțit
— Știind ce 'nseamnă suferința
Credința 'n lume-ai întărit
Căci val și-amar când nu-i credința!

Cu grije și cu suflet mare
Slujiși Bisericii și Țării...
De-aceea 'n țară-i sărbătoare:
E sărbătoarea-aniversării.

Cu șaptezeci de ani în urmă,
Lumină zilei ai văzut,
Și șaptezeci de ani, pe urmă,
Lumina zilei ai făcut.

Mulți ani 'nainte, Sanctitate,
Lumină Ta s'o răspândești;
— Din Metropolă și din sate —
Un glas îți strigă: „Să trăești“...

Căci cunoscându-Ți mune-a toată
— De-o păstorire fericită,
Îți dăm din inimă curată:
Mărire, cinste, mulțămită.

Și-ți cerem să ne dăruiești
— Chiar de-ți făcurăm supărări —
A Tale patriarhicești
Și calde binecuvântări.

Ipodiaconul PETCU ST. IOAN
Misionar al Arhiepiscopiei Bucureștilor

SUBIECTELE CONFERINTELOR RELIGIOASE LA ȘEDINȚELE CERCURILOR PASTORALE LA SATE

Explicarea pentru popor a „simbolului credinței strămoșești“ după cuvântul Sf. Scripturii

Cele douăsprezece articole ale Simbolului de credință se vor explica alternativ în timpul celor douăsprezece luni de activitate, lăsându-se latitudinea cercului pastoral, ca alegerea și tratarea fiecăruia, să fie în legătură cu evenimentul creștin mai de seamă, ce se sărbătorește în cursul acelei luni. Spre exemplu articolul III. referitor la întruparea Domnului Hristos, să cadă în cursul lunii Decembrie, când cade sărbătorirea evenimentului Nașterii Domnului —; art. IV, cu patimile Domnului, să cadă în timpul postului mare, înainte de sf. Paști; art. V, cu învierea Domnului, să cadă după sărbătorirea Sf. Paști etc.

Versetele biblice citate după fiecare articol, vor fi citite complet în auzul poporului, cu explicațiile necesare la fiecare verset. Iar spre a fi o conferință mai pregătită, fiecare preot va cerceta în prealabil elementele respective de „Introducere în Vechiul și Noul Testament“, de „Arheologie biblică“ și de „Exegeză populară“ folosind mai ales traducerea din Omiliile Sf. Ioan Hrisostom.

Cu prilejul ședințelor intime, C. Preoți își vor comunica reciproc recenzii pentru cărțile mai bune ce-au putut folosi, în legătură cu subiectul dat.

În parohiile cu sectanți se va stăruii în special asupra justificării practicei ortodoxe a sfințelor

taine și a diferitelor ierurgii etc. Se vor folosi de preoți în complectarea isvoarelor și textul „Mărturisirii Ortodoxe“ a lui Petru Movilă de la sinodul din Iași, retipărită și la tipografia cărților bisericești din București (Ediția I 1899). În textul acestei mărturisiri se găsesc bine așezate versetele din Sf. Scriptură, în legătură cu temele controversate de spiritul reformei din secolul al XVI-lea. De fapt sectele de astăzi continuă în mod mai radical popularizarea temelor fundamentale ale protestantismului.

Simbolul credinței sprijinit pe citate din Sfânta Scriptură.

I.

Cred într'unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, făcătorul cerului și al pământului, văzutelelor tuturor și nevăzutelelor.

Prin credință ne apropiem de Dumnezeu: *Fără credință, nu este cu putință să fim plăcuți lui Dumnezeu, căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că se face răsplătitor celor care îl caută: Evrei 11,6 Prin credință pricepem că s'au întemeiat veacurile eu*

CERCURILE CULTURALE DE ALTĂ DATĂ

**I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea
prezidând acum 40 de ani un cerc cultural
învățătoresc în com. Jabenija
din jud. Mureș.**

Puțini dintre învățători, și cu deosebire dintre învățătorii tineri, vor fi știind că Patriarhul României, dr. Miron Cristea, fost înalt Regent, actualmente președinte al consiliului de miniștri, e un fost „coleg“ al nostru și încă și mai puțin, desigur, știu că acest „coleg“ a desfășurat în Ardeal o intensă activitate pedagogică, pe care a continuat-o și după ce a părăsit învățământul primar, pornind spre culmile ce-i erau sortite.

I. P. Sa, fost învățător în Orăștie, prin 1890—91, a fost un promotor al spiritului modern în învățământul primar, de care a rămas strâns legat prin toată activitatea sa bisericească. Felul cum înțelegea Miron Cristea rolul învățătorului și ideile

sale călăuzitoare, a avut prilejul să le expună pe larg în 1898, cu ocazia cercului cultural al învățătorilor din protopopiatul Reghinului, ce s'a ținut în comuna Jabenija din Mureș, și unde I. P. S. Sa, pe atunci secretar al consistoriului mitropolitan din Sibiu, a fost trimis cu împuternicire de comisar.

În cele ce urmează vom face o dare de seamă asupra acestui cerc cultural, așa după cum reiese din lucrarea „*Conferențele învățătoresci din Arhiepiscopia ortodoxă română a Transilvaniei, ținute în 18 (30) și 19 (31) August 1898*“ (Sibiu 1899).

La cercul cultural din Jabenija au participat 17 învățători (din 23) din protopopiatul Reghinului, 5 (din 9) din protopopiatul Mureș-Odorheiului (Tg. Mureș) 2 protopopi și peste 15 preoți.

Desbaterile cercului au durat două zile, lăsând urme de neuitat și cu bogate învățăminte în suflatele participanților.

Desbaterile s'au deschis prin cuvântarea comisarului consistorial, Dr. Elie Cristea, din care reproducem următoarele pasaje, atât de caracteristice și de actuale chiar și pentru ziua de astăzi:

Cuvântul lui Dumnezeu, astfel că ceace vedem n'a ieșit din lucruri văzute: Evrei 11,3.

Există un singur Dumnezeu: Maleahi 2,10 — Iov 31,15 — I Corinteni 8,6.

Dumnezeu e atotputernic și veșnic: Apocalips 4,8.

El știe toate: 1 Ioan 3,20. — Evrei 4,13. — Pilde 15,11.

Providența și înțelepciunea Lui covârșesc mintea noastră: Romani 11,35—36.

Puterea lui e fără margini: Luca 1,37.

El e în veci la fel cu El însuși: Iacov 1,17.

El e numai spiritualitate: Fapte 17,25.

El e mai presus de toți și de toate: 1 Timotei 6,15.

Dumnezeu este unul după ființă, dar în trei persoane: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită: Matei 3,16,17. — Marcu 1,10,11. — Luca 3,11.22. — Ioan 1 32—34. — Matei 28,19. — Facere 1,26. — Facere 11,7.

Prin cuvântul său, Dumnezeu a făcut toate cele văzute și cele nevăzute: Coloseni 1,16 — Ioan 1,3 — Evrei 1,2. — Evrei 1,10.

Lumea celor nevăzute este lumea îngerilor și a duhurilor: Matei 1,20. — 2,13. — Luca 1,11 — 20. — Luca 1,26—38. — Luca 2,9 — 2,9—14. Fapte 12,7—10. — Fapte 23,9 — Matei 18,10.

Unii dintre îngeri s'au făcut pe sine răi, s'au răsvrătit împotriva lui Dumnezeu și s'au prăbușit din slava feței lui: Iuda 6. — Ioan 8,44. — Matei 41—10. — Marcu 1,12.13. — Luca 4,1 — 13.—

Luca 10,18. — Romani 16,10. — Apocalips 12,8.9.

II.

Și într'unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, unul născut, carele din Tatăl s'a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, cel de o ființă cu Tatăl, prin carele toate s'a făcut.

Unul Domn Iisus Hristos: 1 Corinteni 8,6. — Filipeni 2,11. — Efeseni 4,5.

Fiul lui Dumnezeu, unul născut: Matei 3,17. — 1 Corinteni 1,9. — Evrei 1,2.5.8. — 1 Ioan 1,3. Ioan 1,18. — 1 Ioan 5,20. — Ioan 3,16. — 1 Ioan 4,7—10.

Carele din Tatăl s'a născut mai înainte de toți vecii: Coloseni 1,12 — 17. Mihea 5,1. — Ioan 17,5.

Lumină din lumină: Ioan 1,5.9. — Ioan 12,36.

Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat: 1 Ioan 5,20.21.

Născut nu făcut: Psalm 2,7. (Fapte 13,33. Evrei 1,5).

Cel de o ființă cu Tatăl: Ioan 10,30. — Ioan 14,9. — Ioan 1,1. — Romani 9,5. — Filipeni 2,6.

Prin carele toate s'au făcut: Ioan 1,3. — Psalm 33,6. Evrei 1,3.10.11.12. — Coloseni 1,16.

III.

Carele, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, s'a pogorît din ceruri și

Rolul învățătorului și al școalei

„Este plin de înțeles acest nume de „apostol”, și e mare, înaltă și frumoasă chemarea aceluia, căruia se dă acest atribut și fericit trebuie să se simțească cel ce poate zice despre sine, că a împlinit cu scumpătate și cu succes datorințele împreunate cu ea.

Intr'adevăr, ce poate fi mai frumos, decât a fi se încredința creșterea tinerelor odrasle ale poporului a cărui înaintare de inimă o dorește? Ce poate fi mai frumos și mai plin de încredere, decât a avea privilegiul și puțința de a cultiva pe urmașii noștri, punând temelia întregii lor vieți și dând direcțiunea pe care vor avea să o urmeze generațiile viitoare? În mâna dascălilor poporului, este depus mijlocul cel mai puternic de a deștepta în sufletul fraged al tinerimei un simț adânc religios care să fie mai târziu busola conducătoare în vârtejul valurilor, adeseori furibunde, ale vieții să devie temelia probată a unui traiu împreunat cu mulțămire.

Datorința cultivării acestui simțământ se impune mai ales în timpul de astăzi, când atâtea

curențe pretinse a fi corespunzătoare timpului modern, ating inima oamenilor, slăbindu-le creștineasca credință și ducând pe unii la porniri contra ordinii sociale, iar pe alții chiar la des-nădăjduire. Școala este în mare parte chemată a feri poporul nostru de asemenea porniri prin deșteptarea în tinerețe a interesului pentru munca spirituală, care să o ducă la cunoașterea adevărului, a binelui și frumosului și peste tot *prin cultivarea simțului pentru idealuri*, care totdeauna feresc sufletul de gândiri josnice și-l ridică în sferă mai înalte, apropiindu-l astfel de perfecțiunea, spre care cu toții suntem chemați a râvni“.

Despre studiul istoriei

„O deosebită atențiune și îngrijire merită în creșterea tinerimei, care-i bucuria părinților și speranța neamului, trecutul părinților și strămoșilor ei, pus în legătură cu trecutul celorlalte popoare și în special cu trecutul patriei, ai cărei cei mai vii și mai credincioși fii suntem; cu un cuvânt, *istoria*.”

La propunerea acestui obiect, care e unul din

s'a întrupat dela Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și s'a făcut om.

Dumnezeu așa a iubit lumea, încât a dat pe Fiul său Unul-Născut, pentru ca oricine care crede într'ânsul să nu piară, ci să aibă viață veșnică: Ioan 3,16.

Pentru aceasta s'a arătat Fiul Lui Dumnezeu ca să sfărâme lucrările diavolului: 1 Ioan. 3,8 — Evrei 2,14. — Facere 3,15. — Coloseni 2,15 — 1 Corinteni 15,55. — Galateni 4,4. — Marcu 1,15.—Facere 49,10. — Daniil 9,24. — 1 Timotei 3,16. — Romani 16,25. — 1 Corinteni 2,7. — Matei 1,19—23. Luca 1,26 — 38. — Isaia 7,14.

Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu — născut din Tată fără mumă și din mumă fără tată — este om întocmai ca și noi, dar fără de păcat: Evrei 4,15. — 2 Corintei 5,21. — 1 Petru 2,22. — Evrei 7,26. — 1 Ioan 3,5.

Prea Sfânta Curata, Prea Bindecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoare și Pururea Fecioară Maria, este cu adevărat fecioară: în zămislire, în naștere și după naștere: Isaia 7,14. — Luca 1,35. — Cântarea Cântărilor 4,12.

Ea este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu fiindcă Cel zămislit într'însa este, din ceasul zămislirii, Dumnezeu și om: Ioan 1,1—3.—Ioan 1,1,2. — Mihea 5,1. — Ioan 17,5.

Pre Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminei, întru cântări cinstind-o să o slăvim și s'o rugăm să mijlocească la Domnul pentru noi, pre-

cum o rugară odinioară nuntașii dela Gana Galileii: Ioan 2,1—8.

IV.

Și s'a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont și a pățimit și s'a îngropat.

Ca o oale spre înjunghiere s'a adus și ca un miel nevinovat, fără de glas împotriva celui ce-l tunde pre dânsul, așa nu și-a deschis gura sa: Isaia 53,7. — Matei 17,22,23. — Marcu 8,31. — Marcu 9,31. — Luca 9,43,44. — Fapte 2,23. — 1 Corinteni 2,2.

Mântuitorul este adevăratul miel pascal, închipuit și prevestit prin mielul din Vechiul Testament: Ioan 1,36. — Ioan 1,29. — Eșire 12,5. — Eșire 29,39. — Isaia 53,7. — 1 Corinteni 5,7. — Fapte 13,38. — Efeseni 1,7. — Evrei 9,28. 1 Ioan 2,2. — 1 Petru 1,19. — 1 Ioan 3,5. — Apocalips 1,5. — Apocalips 5,6,9.

Mântuitorul, Mielul cel fără prihană, este în acelaș timp Arhiereu în veac, după rânduiala lui Melchisedec și jertfa pe care o aduce este propriul său trup și propriul său sânge: Psalm 110,4. — Evrei 5,6. — Evrei 7,17 21. — Evrei 6,20. — Evrei 2,27. — Evrei 9,12,14.

Trupul Domnului cel răstignit pe Cruce și sângele Domnului cel vărsat pentru noi rămân cu noi, în Sfânta Euharistie, până la revenirea Domnului: Matei 26,26—28; Marcu 14,22—25. Luca 22,19,20. — Ioan 6,32—35. Ioan 6,48—51. Ioan 6,53—58. — 1 Corinteni 11,23—26. — 1 Corinteni 11,27.

cele mai excelente mijloace de educație, se impune educatorilor a scoate pururea la iveală și a prezenta tinerimei, ca un fir roșu, principiul fundamental că *num i pe temei cu adevărat uman, numai pe baza dreptății și a virtuții este posibilă dezvoltarea și progresul durabil al unui popor și că în avântul și decăderea tuturor popoarelor domnește puterea legilor morale.*

Astfel purcezând, va produce și acest ram al învățământului fructe de nobilă educație, făcând din școală un izvor curat, din care tinerimea va sorbi o dragoste nețărmurită către neamul său și instituțiunile lui și un patriotim cald, care pururea va ținea viu în inima poporului focul sacru al iubirii de moșie și patrie și în cele din urmă a dragostei către omenirea întreagă; dând astfel societății, în mijlocul căreia funcționează, harnic și luminați cetățeni a căror sentimente nu se vor manifesta numai în vorbe goale și declarațiuni producătoare de efect momentan, ci se vor manifesta în cultivarea unui caracter virtuos, a unui curaj ce produc convingerea și voința de a jertfi în caz de lipsă totul chiar și viața, pentru patria care-i ocrotește și apără pe ei conșanșii și compatrioții lor".

În continuare comisarul consistoriului vorbește despre datoria învățătorului de a se cultiva neconținut, „cu atât mai vărtos, cu cât obiectul ocupațiunilor noastre nu-l formează lucruri de preț secundar, ci ceeace un popor are mai scump și mai iubit, — speranța viitorului său, — adică tinerimea. Eventualele greșeli făcute pe alt teren se pot repara mai ușor, ori apoi în caz de imposibilitate dauna nu e atât de mare; orice greșală însă în creșterea tinerimei este un păcat strigător la cer, căci mlădița, după ce s'a dezvoltat și îngroșat într'o direcțiune, n'o mai poți îndoi în altă parte fără greutăți simțite, eventual fără a se frânge“.

Și în Regatul României se introduc cercurile școlare

Pentru a preîntâmpina eventualele critici împotriva obligativității cercurilor culturale, Elie Cristea anunță: „Asemenea aflăm, că se introduc și în Regatul României „conferințele școlare“ ale așa zisilor „institutori“. (Asupra acestor conferințe

Odată cu taina Sfintei Euharistii, Domnul institue și ne lasă și taina conexă a Sfintei Preoții. Acesta este trupul meu care se dă pentru voi; *aceasta să faceți întru pomenirea mea*: Luca 22,19. — Evrei 8,3. Apocalips 5,10.

Prin cuvintele: *Cela ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi* (Ioan 6,54), Domnul ne învață că Taina Trupului și a Sângelui său este așezată în Sfânta Biserică, pentru toate veacurile și pentru toți credincioșii. Astfel Domnul întemeiază altarul Noului Testament. La acest altar, vom aduce, până la venirea Domnului, neîncetat, una și aceeași jertfă a sa de pe Golgota: *Aveam altar, dintru care nu au dreptul să mănânce cel ce slujesc cortului*: Evrei 13,10.

V.

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Matei 28,1—20. Marcu 16,1—18. — Luca 24,1—49. — Ioan 20,1—29. — Fapte 2, 22—32.—1 Corinteni 15,1 — 20.

După Scripturi: 1 Corinteni 15,3.4. — Luca 24,46. — Fapte 2,27. — Psalm 16,10. — Matei 12,38.40. — Ioan 2,1.

Mai înainte de ridicarea sa din mormânt, Domnul a pogorât în iad, cu sufletul, și duhurilor celor din închisoare le-a predicat Evanghelia: 1 Petru 3,18.18.

VI.

Și s'a suit la ceruri și șade de-a-dreapta Tatălui.

Elie Cristea purtase o corespondență specială cu V. A. Ureche).

Făcând apoi un călduros apel la învățători pentru a sprijini cercurile culturale, declară prima ședință deschisă.

Desbaterile Cercului

În cercul prezidat de dr. Elie Cristea, s'au desbătut următoarele probleme: *Desvoltarea sentimentelor religioase morale în școlari*. (Referent inv. Zaharie Frandez din Hodoc) și *„Remunerațiunile (recompensele) în școală”* (Referent inv. Ioan Cofariu din Ibănești).

Ambele probleme s'au bucurat de o largă desbatere, comisarul consistorial dând ample explicații asupra celor două probleme. În speclal problema „remunerațiunilor în școală” a dat prilej tânărului comisar să facă o amplă incursiune în pedagogia modernă, concretizată apoi în conferința cu acelaș nume publicată în lucrarea după care ne orientăm (sub anexa C) și asupra

Marcu 16,19. — Luca 24,51. — Fapte 1,2 — 9. — Psalm 110,1. — Matei 22,44. — Fapte 2,34. Evrei 1,13. — Efeseni 4,10. — Evrei 8,1.

Suindu-se la ceruri, cu trupul său preamărit și stând de-a-dreapta Tatălui, Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos este și rămâne cu noi deapauri, în chip tainic și mai presus de orice pricepere omenească, în Sfânta Euharistie: *Și iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului*: Matei 28,20. *Cela ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne întru Mine și Eu întru el*: Ioan 6,56. *Eu sunt pâinea cea vie care s'a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în vecl. Iar pâinea pe care Eu voi da-o este trupul Meu pe care da-l voi pentru viața lumii*: Ioan 6,51. *Cela ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi*: Ioan 6,54.

Așa dar, Iisus Hristos, din Sfânta Impărăție, este identic cu Iisus Hristos cel ce șade în ceruri de a dreapta Tatălui.

VII.

Și iarăși va să vie cu mărire să judece viii și morții, a cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Matei 25,31—16. — Ioan 5,22.28—29. — Apocalips 20,11 — 15. — 2 Tesaloniceni 1,6—10. — 1 Corinteni 4,5.—2 Corinteni 5,10.—2 Timo-

căreia vom reveni într'un număr viitor, fiindcă merită să fie cunoscută cât mai temeinic.

În continuare inv. *Elie Sulariu* din comuna Dumbrava citește lucrarea sa asupra „Planului de învățământ”, cu care se încheie programul acestui dintâi cerc cultural. Înainte de a se despărți de învățătorii mureșeni, dr. Elie Cristea „îndeamnă pe toți la conștiincioasă îndeplinire a datorințelor lor, punând la inima fiecărui învățător să se considere nu ca un slujbaș cu salariu de 300 florini, ci ca un apostol și muncitor la înălțarea culturală a poporului român”.

din „Voința Școlii”

VASILE NETEA
Institutor, șc. aplicație
Târgu Mureș

tei 4,8. — Tit 2,13. — 2 Petru 3,9.10 — 1 Petru 1,7. — Matei 26,64. — Daniil 7,13. — Matei 12,36. — Fapte 1,11. — Fapte 17,30.31. — Apocalips 1,7. — Apocalips 3,11.—Apocalips 22,20. Apocalips 22,7.

Impărăția lui nu va avea sfârșit: Luca 1,32.33. — Psalm 45,7. — Daniil 7,14.27.

VIII.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, carele din Tatăl purcede, acela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, carele a grăit prin prooroci.

Sfântul Duh: a treia față din Sfânta Treime, în totul de o potrivă cu Tatăl și cu Fiul: Matei 28,19. — 2 Corinteni 13,13. — Ioan 14,17. — Matei 3,16. — Ioan 1,33. — Facere 1,2. — Psalm 104,30. — Fapte 5,3,4.

Domnul de viață făcătorul: Iov 33,4. — Ioan 6,63. — Ioan 3,5.

Carele din Tatăl purcede: Ioan 15,26.

Carele a grăit prin prooroci: 2 Petru 1,21. — 2 Samuel 23,2. — Ieremta 1,7.9.

Sfântul Duh este — din ziua Cincizecimii — mângăietorul, călăuzitorul și izvorul puterilor celor mai pre sus de fire din Biserica lui Iisus Hristos: Ioan 14,18. — Ioan 14,16.—Ioan 14,26. — Ioan 16,7. — Ioan 16,12. — Fapte 2,1 — 4. Fapte 28,8. — Marcu 16,17.18. — Luca 24,48. 49. — Fapte 1,4. — Fapte 3,2—8.

Sfântul Duh este de față și lucrător în toate cele șapte taine ale bisericii, dintre care ungera cu sfântul Mir este indeosebi *pecetta darului Duhului Sfânt*: Fapte 8,15 — 17. — Fapte 2,38. — Fapte 19,4 — 6. *Iar cel ce ne întărește pe noi împreună cu voi, întru Hristos, și cel ce ne-a uns pe noi: Dumnezeu este, carele ne-a și pecetluit pe noi și a dat arvuna Duhului, în inimile noastre.*

2 Corinteni 1,21.22. — 1 Ioan 2,20. — Efeseni 1,13. — Romani 8,23. — 2 Corinteni 5,5.

Sfântul Duh este insufătorul și lumina nerătăcitoare a Sfințelor Sinoade: Fapte 15,28.—1 Corinteni 2,16. — 1 Tesaloniceni 4,8. — Ioan 16,13. — Ioan 16,13. — 1 Ioan 2,27.

IX.

Întru una sfântă sobornicească și apostolească Biserică.

Biserica este trupul lui Iisus Hristos: Acum mă bucur de suferințele mele pentru voi și îm-

plinesc, în carnea mea, lipsurile necazurilor lui Hristos, *pentru trupul lui care este Biserica*:

Coloseni 1,24. — *Voi sânteți trupul lui Hristos și mădularele fiecare în parte*:

1 Corinteni 12,27. — *Sântem mădulare ale trupului lui, din carnea lui și din oasele lui*: Efeseni 5,30. — Efeseni 4,25.

Biserica lui Hristos este văzută și nevăzută, luptătoare și biruitoare: luați aminte de voi și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v'a pus pe voi episcopi *ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele său*: Fapte 20,28. — *V'ați apropiat de muntele Sionului și de cetatea Dumnezeului celui viu, de Ierusalimul cel ceresc și de zeci de mii de îngeri slăvituri, și de adunarea celor întâi născuți cari cunt scriși în ceruri, și de Dumnezeu, judecătorul tuturor, și de duhurile dreptilor celor desăvârșiți*: Evrei 12,22.23. — Galateni 4,26. — Efeseni 1,10. — Apocalips 14,3—5.

Biserica este una: Ioan 17,21—23. — 1 Corinteni 1,13. — *Căci precum trupul unul este, deși are mădulare multe, iar toate mădularele trupului, cu toată mulțimea lor, alcătuiesc un singur trup, așa este și Hristos*: 1 Corinteni 12,12. — *Așa și noi cei mulți sântem în Hristos un trup, iar fiecare dintre noi mădulare sântem unii altora*: Romani 12,5. — *O pâine este—un trup sântem și noi cei mulți, căci toți ne împărtășim dintr'o pâine*: 1 Corinteni 10,17. — Efeseni 4,4—6.

Biserica este sfântă: *Hristos a iubit Biserica și s'a dat pe sine pentru ea, ca s'o sfințească prin cuvânt, după ce a curățit-o prin bota botezului, și ca s'o înfățișeze și biserică măreață, neavând întinăclune sau prihană, ori altceva de acest fel, ca să fie sfântă și fără de prihană*: Efeseni 5,25—27. — Tit 2,14.

Biserica este sobornicească sau ecumenică, adică universală: Coloseni 3,11. — Romani 10,12. — Romani 3,22. — Galateni 3,28. — Ioan 10,16. — Efeseni 2,14—16. — 1 Corinteni 12,13.

Biserica este apostolească: Efeseni 2,19.20.—Apocalips 21,14.

Pe temeiul unității noastre întru Iisus Hristos Euharistic, așa dar al legăturii intime dintre Biserica biruitoare și Biserica luptătoare (1 Corinteni 12,27. — Romani 12,5. — 1 Corinteni 10,17), noi ne rugăm Sfinților să solescă pentru noi la Dumnezeu nostru și ei sânt solitorii noștri: Apocalips 8,3.4. — Luca 20,38. — 2 Petru 1,15. — Apocalips 18,20.

Biserica luptătoare se împarte în: conducători

și conduși, în cler și popor: Matei 28,19.20. — Fapte 20,28. — Tit 1,5. — Mântuitorul poruncește tuturor credincioșilor, în deobște să privegheze și să-l aștepte: Luca 12,35 — 40. Dar Petru îl întrebă: *Doamne, către noi zici pilda aceasta sau către toți?* (Luca 12,41). Atunci Domnul răspunde cu această distingere, anume pentru apostoli și pentru urmașii lor: *Cine este iconomul credincios și înțelept, pe care stăpânul său îl va pune peste slugăria sa, ca să le dea tainul, la timpul cuvenit ?..*: Luca 12,42—46. De unde se vede, cu desăvârșită claritate, că Domnul a lăsat în biserică sa iconomi și iconmișiți, îngrijitori și îngrijiți, ierarhie și turmă.

În rugăciunea sa, de după Cina cea de taină, Mântuitorul a zis: *Măritrea pe care tu mi-ai dat-o, le-am dat-o lor*: Ioan 17,22.

Mărirea Domnului este întreită:

Domnului este împărat sau păstor: Matei 27,11. Matei 2,2. — Mihea 5,1. Isaia 40,11. — Iezechii 34,23. — Ioan 10,11 — 18.

Domnul este mare preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec: Psalm 110,4. — Evrei 5,6. — Evrei 7,17—28.

Domnul este învățător sau prooroc: Ioan 3,2. — Matei 21,11. — Matei 21,46. — Luca 24,19. — Ioan 7,40. — Matei 22,16.

Intreita sa mărire de păstor, de arhiereu și de învățător, Domnul a dat-o apostolilor și urmașilor lor: Matei 28,19.20. — Marcu 16,15. — Luca 24,47. — Romani 1,5.14. — 1 Timotei 2,4. — Coloseni 1,23. — 1 Corinteni 4,1. — Fapte 20,28. — Efeseni 4,11. — Evrei 13,17. — 1 Tesaloniceni 5,12.13. — 1 Timotei 5,17.

Biserica lui Iisus Hristos este asemenea năvodului care prinde și pești buni și pești răi, este asemenea țarinei în care stăpânul a sămănat grâu bun, dar în care s'au ivit și neghinele:

Matei 13,47—50. — Matei 13,24—30. — Matei 13,36—43. — 1 Corinteni 3,9. — 1 Corinteni 4,5.

X.

Mărturisirea unui botez, întru iertarea păcatelor.

Botezul: Este un singur botez: Efeseni 4,5. — Ioan 3,5. — Matei 28,19. — Fapte 2,38. — Marcu 16,16.

Din primele zile ale Bisericii, Botezul a fost administrat și vârstnicilor și pruncilor: Efeseni 6,1. — Coloseni 3,20. — 1 Corinteni 1,17. — Fapte 16,23. — Fapte 16,15.

Iertarea Păcatelor: Cei se se botezau la o vârstă mai înaintată, înainte de a primi taina Sfântului Botez, își schimbau cugetul și viața și-și mărturiseau, cu pocăință, păcatele. Așa dar, taină conexă cu Botezul este iertarea Păcatelor: 2 Corinteni 7,10. — Fapte 19,18. — Matei 3,6. — 1 Ioan 1,9. — Matei 18,18. — Ioan 20,22.23. — Matei 16,19.

Întărirea cu Sfântul Duh sau Mirungerea urma îndată sau curând după Botez: Fapte 19,6. — Fapte 8,17. — 1 Ioan 2,20.27. — Corinteni 1,21.22.

Maslu: Tot din zilele Sfinților Apostoli și din porunca Domnului avem taina Sfântului Maslu: Marcu 6,13. — Marcu 16,18. — Fapte 28,8. — Iacov 5,14,15.

Nunta: Mântuitorul sfințește nunta prin participarea sa la nunta de la Cana Galileei: Ioan 2,1—11. Întrebat de cărturari și de farisei asupra desfacerii căsătoriei, Mântuitorul răspunde: Zic vouă că oricine va lăsa pe femeia sa — nu pentru desfrânare — și se va însura cu alta, precurvește: Matei 19,9. — *Ce-a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă*: Matei 19,6. — Efeseni 5,31.33.

Euharistia sau Impărtășirea: *Luați, mâncați, aceasta este trupul meu.. Beți dintru acesta toți, că este sângele meu, al legii celei nouă, carele pentru mulți se varsă, spre iertarea păcatelor*: Matei 26,26.—28. — Marcu 14,22 — 25. — Luca 22,15—20. — 1 Corinteni 11,24—26. — 1 Corinteni 10,16.17. — 1 Corinteni 11,27—29. — Ioan 56. — Ioan 6,54.

Preoția a fost instituită de Mântuitorul odată cu taina Sfintei Impărtășiri: *Aceasta să faceți întru pomenirea mea*: Luca 22,19. — 1 Corinteni 11,24.—1 Corinteni 11,25. — *Orice arhiereu este pus ca să aducă daruri și jertfe*: Evrei 8,3. Jertfa pe care o aduc arhieriei și preoții Noului Testament este deapauri Mielul cel fără prihană, jertfa de pe Golgota.

Preoția Noului Testament are trei trepte: diaconia, preoția propriu zisă și arhieria.

Diaconia: Pe aceștia (pe cei șapte diaconi) i-au înfățișat înaintea apostolilor, cari, după ce s'au rugat, și-au pus mâinile peste ei: Fapte 6,6.

Preoția: Pentru aceasta te-am lăsat în Creta, ca să îndreptezi cele ce mai lipsesc și să așezi preoți prin cetăți, precum ți-am rânduit: Tit 1,5. — Fapte 14,23. — *Nu pune prea de grabă mâinile peste nimeni*: 1 — Timotei 5,22.

Arhieria: Fapte 13,3. — 1 Timotei 4,14. — 2 Timotei 1,6. — Cei șapte îngeri a celor șapte biserici din Asia — Efes, Smirna, Pergam, Tia-

tira, Sarde, Filadelfia și Laodicheia — sânt episcopii acestor biserici: Apocalips, capitolele 2 și 3.

Cele șapte taine ale bisericii sânt simbolizate în Apocalips prin cele șapte coarne ale Mielului: Apocalips 5,6.7.

XI.

Aștept învierea morților.

Fapte 26,8. — Luca 1,37. — Luca 20,27—39. Marcu 12,18—27. — Matei 22,23—33. — 1 Tesaloniceni 4,13 — 17. — 1 Corinteni 15,23. — Apocalips 20,5.6. — Fapte 26,23 — Romani 8,29. — Coloseni 1,18. — 1 Corinteni 15,20. — Apocalips 1,5. — 1 Corinteni 15,12 — 55. — Romani 8,21. — 2 Petru 3,13. — 2 Corinteni 5,10.

XII.

Și viața veacului ce va să fie, Amin.

1 Ioan 3,2. — Romani 8,18. — 2 Corinteni 4,17.18. — 1 Corinteni 13,12. — Matei 13,43. — 1 Corinteni 15,28. — 1 Corinteni 15,43. — 1 Corinteni 15,43. — 1 Corinteni 15,41.42. — Apocalips 22,15. — Matei 25,41. — Matei 25,46. — Marcu 9,47.48. — 2 Corinteni 5,1—5. — Evrei 11,10. — Evrei 13,14. — Filipeni 2,20.21.

CERCURILE PASTORALE PENTRU INTELECTUALI

Subiecte pentru cercurile pastorale din Capitală și orașele reședință de județ.

1. Raportul armonic dintre credință și știință.
2. Argumentul cosmologic pentru existența lui Dumnezeu.
3. Argumentul teleologic pentru existența lui Dumnezeu.
4. Argumentul ontologic pentru existența lui Dumnezeu.
5. Argumentul moral și psihologic pentru existența lui Dumnezeu.
6. Argumentele pentru existența și nemurirea sufletului.
7. Primejdia obștească și individuală a ateismului.
8. Superioritatea moralei creștine față de a celorlalte religii.
9. Creștinismul ca factor social.
10. Conștiința morală creștină.
11. Virtuțile teologice creștine.
12. Virtuțile cardinale creștine.

Subiecte la cercurile pastorale PENTRU CENTRELE MUNCITOREȘTI din Capitală și din restul Arhiepiscopiei.

1. Munca în lumina Evangheliei.
2. Omul și originea sa divină.
3. Familia în lumina Creștinismului.
4. Buna creștere a copiilor. Ideea de patrie în lumina Creștinismului.
5. Ideea de proprietate prin muncă cinstită, în lumina Creștinismului.
6. Ierarhia socială justificată și aprobată de Creștinism.
7. Statul ca organizație socială susținută de Creștinism.
8. Biserica creștină în serviciul social al neamului.
9. Datoriile către sufletul nostru.
10. Datoriile către corpul nostru.
11. Datoriile către aproapele nostru.
12. Armonia claselor sociale prin dragostea și caritatea creștină.

PENTRU CENTRELE CONTAMINATE DE SECTANȚI

Se vor putea face lecturi biblice, cu comentarii omiletice din Sfânta Scriptură.

Cap. I.	}	Epistola Sf. Apostol Iacob
„ II.		
„ III.		
„ IV.		
„ V.		

Cap. I.	}	Epistola I Sf. Apostol Petru
„ II.		
„ III.		
„ IV.		
„ V.		

Cap. I-III. Epistola II Sf. Apostol Petru

La tratarea unor asemenea subiecte se va ține seama și de momente din istoria Bisericii ortodoxe române, când încercările de atacuri ale eterodocșilor au avut efectul întăririi credinței ortodoxe.

De asemenea conferințele se vor ilustra și cu exemple din viețile sfinților cunoscuți, precum și cu evenimente din viața noastră socială de astăzi.

Conferințele vor fi scrise și bine studiate, nu prea lungi, și se vor depune la biroul cercului, spre a se trimite prin Protoierie secției culturale, împreună cu procesul verbal de ședința cercului pastoral.

Devotarea scrisă a subiectului nu obligă pe vorbitor să-l citească după textul scris; dar exercitarea scrisă asigură o pregătire serioasă, dând prilejul și controlului activității centrelor pastorale, de a se vedea cu ce atențiune vine pregătit preotul în fața poporului.

SOLEMNITATEA PUNERII PIETRII FUNDAMENTALE A NOULUI SPITAL DIN VĂLENI DE MUNTE

În programul de lucru al ridicării neamului, prin activitatea, în toate domeniile, a conducerii actuale, se încadrează ca parte principală, și campania sanitară, strălucit condusă de d. General dr. Marinescu, Ministrul Sănătății.

Cu ocaziunea unei vizite inspecției, pe valea Teleajenului, d-sa a cercetat și nevoile orașului Vălenii de Munte, unde a promis că va ridica un nou și vast spital județean, pentru nevoile sanitare ale regiunii respective.

Ceea ce s'a promis se și execută.

În ziua de 18 Septembrie a. c. a avut loc, în orașul Văleni, punerea pietrei fundamentale a noului spital, într'un cadru solemn.

Pregătiri frumoase s'au făcut, demne de cetața culturală, a marelui savan al neamului nostru, d. Profesor Nicolae Iorga, căruia se datorește tot ce s'a făcut bun în acest oraș.

La această deosebită ocaziune, trebuia să ia parte chiar I. P. S. Patriarh, dar, fiind ocupat cu alte înalte prezidări festive, a fost înlocuit prin reprezentare de P. C. Sa Părintele Nicolae Popescu, Subsecretar de Stat la Ministerul Cultelor.

Au luat parte la această sărbătoare: D-l Consilier Regal Prof. Nic. Iorga, P. S. Episcop Nic. Colan, Ministrul Cultelor, D-l General Dr. Marinescu, Ministrul Sănătății, P. P. S. S. Episcopi Nifon al Hușilor și Grigorie al Argeșului, D-l Prefect al jud. Prahova, D-l Dr. Medic Primar al Județului, D-l Dr. fost Medic Primar D. C. Popescu, D-l Dr. Negruzți-Ploești, D-l Dr. Brătescu medicul spitalului din Văleni, Păr. Protoiereu Gh. Iliescu, asistat de un mare sobor de preoți din regiune, diferite autorități din Județ și localitate, precum și un public foarte numeros.

Primirea înalților oaspeți s'a făcut la locul unde se construște noul spital (vecin cu Ocolul Silvic

Văleni) de către D-l Primar al Orașului Nicolae Arghir și de Părintele Protoiereu Iliescu, care a prezentat P. P. S. S. Ierarhi, spre sărutare Sf. Evanghelie, corul intonând „Pr eStăpânul“.

A urmat imediat sfințirea apei, s'a slujit un Te-Deum, iar la sfârșit rugăciunea pentru punerea pietrii fundamentale.

După terminarea slujbei, D-l Ministru al Sănătății, într'o scurtă cuvântare, arată marile servicii aduse neamului de marele cărturar D-l Prof. Nic. Iorga, precum și meritele D-sale pentru ridicarea acestui mic orașel dela munte, pentru care merite ia o parte din omagiul și recunoștința ce îi datorăm, se onorează astăzi acest orașel, prin înzestrarea sa cu încă o instituție de preț.

Urmează cuvântarea de mulțumire a D-lui Primar de Văleni, urându-le înalțelor personalități mulți ani spre binele țării.

După cuvântări s'a sfințit temelia spitalului și s'a așezat piatra fundamentală și pergamentul de ctitorie.

A impresionat frumusețea și ordinea serviciului divin, pentru care lucru P. P. S. S. Episcopi Nifon și Grigore au felicitat personal pe P. C. Protoiereu Iliescu-Isvoarele.

După ce s'a vizitat temelia și planurile clădirii, iluștrii oaspeți urmași de cler și de tot norodul au mers să asiste la teatrul în aer liber, în marginea orașului unde s'a jucat de către artiști de seamă, piesa de teatru „Oedip Rege“.

Solemnitatea a luat sfârșit spre seară, când s'a dat și o masă în onoarea înalților musafiri.

Preotul ION NAE
misionar protopopesc

C R O N I C A I N T E R N A

Inălțatoarea serbare religioasă și națională dela Biserica Bucur din Capitală.

Pentru întâia oară dela deschiderea oficială și sfințirea Bisericii străvechi Bucur din Capitală, care a stat închisă și uitată de cucernicia creștinilor sute de ani, s'a oficiat cu o solemnitate deosebită în cinstea Sfinților Arhangheli Mihail și Gavril, Sfânta Liturghie de un sobor de preoți și diaconi, în frunte cu Protosinghelul Teofil Ionescu, dela Sfânta Patriarhie.

Fiind ziua aniversării numelui marelui Voevod Mihai de Alba Iulia, s'a oficiat o sfântă slujbă pentru sănătatea Principelui moștenitor al Tronului României întregite. După săvârșirea serviciului divin, slujitorii sfântului altar au arătat în cuvinte emoționante puterile mari ce le au Arhangheli Mihail și Gavril, conducătorii îngerilor dela stăpânul Cerului și al pământului.

Mai departe, în cuvinte simțite, s'a arătat timpurile grele prin care a trecut neamul nostru fiind pe acele vremuri la discreția străinilor de credința noastră. Tocmai în acele vremuri grele și nefavorabile pentru români, ciobanul Bucur a înălțat spre cinstea creștinilor această biserică pe malul Dâmboviței, unde își păștea oile lui dragi.

Zilele mari și sclipitoare au venit peste acest neam când fiii săi și-au dat seama de valoarea istorică și necesitatea biruinții creștine, ca acest altar care datează din cele mai vechi timpuri ale Bucureștiului să fie deschis, clopotele și toaca să sune, iar credincioșii să vie la rugăciune smeriți și cu sufletul îndreptat la Dumnezeu, care ne-a ocrotit țara și ne-a dat toate bunătățile pământului.

Preoții slujitori ai acestei străvechi biserici care face cinste țării noastre, au spus mai departe cu lacrimi în ochi că aceste ziduri înalbite și vechi sunt setoase de sfintele slujbe fiindcă vitregia vremurilor nu le-a băgat în seamă, dar providența dumnezeiască a făcut ca un fiu ales al neamului nostru, membru fondator și activ al asociației „Patriarhul Miron“ să ia creștineasca inițiativă și să stăruie cu toate puterile lui, cu vreme și fără de vreme la cei în drept, până ce a doborât paravanul întunericului și astăzi a luat ființă farul strălucitor al credinței și al rugăciunilor obștești a sute și mii de credincioși din toate straturile sociale ale Capitalei, care se roagă cu pietate convenită către Dumnezeu.

Membrii asociației creștine „Patriarhul Miron“ în frunte cu d. Octavian Dobrin, ctitor ajutător și deschizător al bisericii Bucur, au plecat cu drapelul asociației din fața acestui străvechi altar la biserică Sft. Nicolae Vlădica, unde s'au strâns toate societățile eroice culturale și religioase cu drapelele pentru a lua parte la parastasul Marelui Voevod Mihai Viteazul și al tuturor eroilor care au murit pentru apărarea țării.

Dela această biserică au mers cu toții la mormântul Eroului Necunoscut din Parcul Carol, unde au depus o frumoasă coroană de flori.

„DIN RĂTĂCIRILE SECTANȚILOR“

Tânărul teolog Lorin Popescu, redactor la ziarul „Curentul“, se menține în aceeași dragoste față de Biserica strămoșească. Astfel în cotidianul Curentul scrie regulat pentru întărirea credinței ortodoxe. Un exemplu îl avem în mica publicație de mai jos :

„Sectanții sunt oameni cari s'au depărtat de Biserica creștină, răstălmăcind învățătura biblică. Fie că au eșit ei singuri din comunitatea creștină, fie că au fost eliminați, sectanții s'au organizat în asociații religioase, în secte.

O mentalitate curioasă a sectanților e aceea că, în sânul bisericii creștine fiind, nu se împăcau cu spiritul de organizare ; ca, după aceea, să se organizeze ei înșiși în comunități, după tot sistemul asociațiilor.

Sectele neagă, ignorează sau atacă adevărurile evanghelice sau recunoscute de Sf. Tradiție prin Sinoadele ecumenice.

De cele mai multe ori sectele au fost condamnate de Biserică. Dar acestea nu le-a împiedecat să activeze din plin.

În „icoana“ de ieri exemplificam cu dovezi din Sf. Scriptură poziția critică în care se pun sectanții față de Biserica și Capul ei nevăzut.

Demascarea sectanților continuă în Sf. Scriptură. Și eu nu fac decât să citez câteva puneri la punct, servindu-mă de scrierile apostolului și evanghelistului Ioan.

„Voi aveți pe diavolul de tată și țineți să faceți poftele tatălui vostru. El, dela început a fost omoritor de oameni, și cu adevărul nu stă laolaltă, pentru că nu este adevăr într'insul. Când spune minciuna grăește dintru ale sale, căci este este mincinos și părintele minciunii“ (Ioan VIII.44). Acestea sunt cuvinte adresate de Iisus cărturarilor și fariseilor evrei, strămoșii sectanților de mai târziu și de azi, cari fiind dușmanii Mântuitorului nu credeau în El ca într'un Mesia. Sectanții, ca și fariseii, sunt fii diavolului, pentru că cred minciună și nu pot ieși din ea pentru că tatăl lor este diavolul.

„Dintre noi au ieșit, dar nu erau dintre noi, căci de-ar fi fost dintre noi ar fi rămas cu noi ; ci ca să arate că nu sunt toți dintre noi, de aceea au ieșit“ (1 Ioan II. 19). Iată o explicație a apariției Antichriștilor, a sectanților, notată de apostol cu amărăciune.

Deosebirea dintre drept credincioși și rătăciți este astfel marcată :

„Noi suntem din Dumnezeu ; cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi ; cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem duhul adevărului și duhul rătăcirii“ (1 Ioan IV.6)

Între altele sectanții încearcă să oprească pe creștini de a se duce la biserică. Uită acești rătăciți avertismentul Mântuitorului :

„Vai vouă, cărturarilor și fariseilor fățarnici ! Că închideți împărăția cerurilor înaintea oamenilor

lor; că voi nu intrați și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați!“ (Matei XXIII. 13).

Mai uită ei că „Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu; aceasta e poarta cerului“ (Facere XXVIII, 17) și că nu este oare scris: casa mea de rugăciune se va chema pentru toate neamurile?“ (Marcu XI. 17).

Sectanții nesocotesc pe preoții creștini. Această atitudine echivalează cu o inconștiență, pentru că iată ce anunță Iisus:

„Cine ascultă de voi, de mine ascultă și cine vă nesocotește de voi pe mine mă nesocotește; iar cel ce mă nesocotește pe mine, nesocotește pe cel ce m'a trimis pe mine“ (Luca X. 16).

„Atunci le-a spus încăodată; Pace vouă! Precum m'a trimis pe mine Tatăl, vă trimit și eu pe voi.

Și grăind aceasta, a suflat și le-a zis: Luați Duh Sfânt. Căroră veți ierta păcatele le vor ierta; căroră le veți ținea, vor fi ținute“ (Ioan XX.21-23 și Matei XVIII. 18).

„Cine nu vă va primi pe voi, nici nu va asculta cuvintele voastre, ieșind din casa lui, sau din orașul acela, scuturând praful de pe picioarele voastre.

Adevăr grăesc vouă, mai ușor va fi pământul Sodomei și Gomorei în ziua judecării decât orașului aceluia“ (Matei X. 14. 15).

(Curentul).
Lorin Popescu

BISERICEȘTI

CENTENARUL BISERICII

SF. ILIE-RAHOVA DIN BUCUREȘTI

Luni 15 August a. c. într'un cadru festiv, s'a serbat centenarul bisericii Sf. Ilie-Rahova din București.

Biserica cu acest prilej s'a prezentat în haina nouă exterioară, întrucât organele parohiale luaseră din vreme măsurile necesare spre a se face reparațiunile la tencueli și vopsitorie.

Duminică 14 August, ora 5 p. m., s'a săvârșit sfințirea arthoselor de P. S. Veniamin Pocitan Ploesteanu, Vicarul Sf. Mitropolii, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, iar Luni după oficierea Sf. Liturghii s'a făcut parastasul pentru fericirii ctitori, Vornicul Fotache Știrbey și Ralița soția sa, ale căror morminte se află chiar în interiorul sf. locaș, hărăzit copil și moștenitor al averii lor pe vecie.

După terminarea Sf. Slujbe, P. S. Vicar luând loc în tronul Arhieresc, a asculta cuvântările prilejuite de acest eveniment.

Cel dintâi luând cuvântul P. C. paroh Al. N. Constantinescu, printr'o cuvântare mișcătoare arată cum pe acest loc s'a întemeiat prima biserică în cinstea marelui prooroc Ilie Tesviteanu, de către monahul Isaisa Novăceanu și sora sa Sanda cu soțul său Atanasie pela anul 1738, care în urma cutremurului cel mare din anul 1802 s'a stricat așa de rău, încât cu mare frică creștinii se mai adunau în ea spre rugăciune.

După 26 ani dela acest cutremur, Vornicul

Fotache Știrbey cu soția sa Ralița fiind la adânc bătrânețe au dispus a se clădi pe același loc o nouă biserică, adică pe cea actuală, în cinstea Sf. Treimi, dăruind o bucată de loc chiar din casele lor și arătând dimensiunile ce trebuie să aibe Sf. locaș, iar pentru întreținerea ei, dăruind întreaga lor avere mișcătoare și nemiscătoare afară de țigani robi pețru care spune să fie eliberați imediat după moartea sa.

Incheindu-și cuvântarea P. C. Paroh mulțumește P. S. Vicar care intrerupându-și concediul de odihnă s'a obsit spre a nu lipsi dela acest mare eveniment; deasemenea, mulțumește întregului Consiliu parohial, epitropilor și enoriașilor pentru dragostea ce au arătat o bisericii, în aceste timpuri de grele încercări în lume.

Dl. Profesor Sava-Saru, în numele Consiliului parohial și al enoriașilor, mulțumește P. S. Vicar pentru slujba frumoasă și pioasă ce a săvârșit spre pomenirea fericților ctitori, pilduitori în cele creștinești generațiilor următoare.

P. S. Vicar Veniamin Pocitan, mișcat de cuvântările ținute, răspunde atât P. C. paroh cât și D-lui profesor Sava-Saru, arătând marea dragoste ce au avut-o bătrânii noștri pentru sf. locașuri. Astăzi, spune P. S. Sa, pe întinsul țării românești găsești nenumărate monumente de artă, ridicate de străbunii noștri monumente ce fac fala neamului nostru de român și creștin. Mai spune P. S. Sa, că dacă într'un timp sufletul românului creștin se cam abătuse dela îngrijirea părții sufletești, punându-și mai mult temei pe starea materială, Dumnezeu, în grija Sa cea mare nu ne-a lăsat pieirii, ci prin nepătrunsele Sale taine, a redeșteptat din dragostea de cele Sfinte, căci iată, chiar în aceste vremuri grele, au început să apară din nou ctitori de locașuri sfinte, puțini, dar semnele sunt îmbucurătoare, căci tot lucrul de temei se începe cu greutate.

După cuvântările ținute s'a făcut o fotografie în grup în fața Sf. biserici, după care trecându-se în cancelaria parohială s'a servit o mică gustare, în timp ce în curtea bisericii sub îngrijirea administrației epitropești s'a dat o masă la săraci.

Paroh Pr. A. N. CONSTANTINESCU

CĂRTI

PR. EC. T. DRĂGULESCU: *Despre Sf. Tradiție cu întrebările tuturor sectanților și răspunsul creștinului ortodox. Huși 1938.*

Lucrarea Păr. Ec. T. Drăgulescu face parte dintr'un ciclu de broșuri destinate explicării Sf. Scripturi, din punct de vedere docmatico-scripturistic. Problema pe care o tratează fiind mult discutată de sectanți, se înțelege cât de utilă poate fi această lucrare pentru preoți, mai ales că autorul — un bun cunoscător al tuturor problemelor misionare — răspunde la fiecare obiecție sectară în parte.

Broșura aceasta, scrisă cu multă pricepere, este prefațată de Prea Sfințitul arhiereu Irineu Mihălcescu, fost vicar al Sf. Patriarhii, iar în prezent

ocotenent de episcop la eparhia Râmnicului, care face următoarele constatări cu acest prilej:

„Sectele sunt o mare primejdie, atât pentru Biserica noastră română ortodoxă, cât și — și mai ales — pentru Națiunea românească.

Sunt primejdie mare întâi, pentru că cei mai mulți dintre sectanți sunt streini de neamul nostru și fac parte din trupul unor popoare care nu sunt dușmane, și al doilea, pentru că aceia dintre frații noștri români, cari cad în mreșile lor se înstrăinează nu numai de credința strămoșească, ci și de idealul și imperatiuele noastre naționale.

Oricine dar și pe orice cale lucrează la zăgazuirea acțiunii de prozelitism a sectanților și la întărirea credinței ortodoxe în sufletul celor slabi în credință și expuși să cadă pradă momelii sectanților, face un neprețuit serviciu și Bisericii și Națiunii române.

Un astfel de prețios serviciu aduce părintele Econom Toma Drăgulescu, autorul acestei cărțului.

Ca excelent cunoscător atât al Sfintei Scripturi și al tâlcuirii ei ortodoxe, cât și al învățăturilor rătăcite ale sectanților, și al metodei de răspândire a istoriei sectante prin viu graiu și prin scris, P. C. Sa oferă un bogat material pentru combaterea rătăciților de tot felul. Și acest material nu se oferă numai la Sf. Tradițiune cum arată titlul cărțului, ci și la alte chestiuni și în deosebi la Sf. Scriptură, ceea ce îi mărește valoarea, și o face indispensabilă oricărui preot și tuturor creștinilor cu știință de carte și cu dragoste pentru credința strămoșească și nația noastră românească“.

Aceste rânduri ale P. S. Vicar, constituie cea mai bună recomandare a susnumitei lucrări.

I. D. L.

† HRISOSTOM PAPADOPULOS

Hrisostom Papadopoulos s'a născut la anul 1868 în orașelul Madit din Tracia. Părinții lui, oameni săraci dar plini de cucernicie, s'au străduit și i-au dat în familie o creștere bună. După ce a terminat școala din orașelul său natal, Hrisostom și-a continuat studiile secundare pe la școlile bisericești — gimnaziile și seminariile — din Constantinopol, Ierusalim și Smirna. Centrele acestea cu vechea lor cultură teologică, cu bogata și glorioasă lor tradiție de viețuire creștină ortodoxă, au imprimat în ființa, însetată de lumină și virtute, a tânărului Hrisostom, duhul trăirii în curățenie sufletească și dragostea față de viața și cultura bisericească.

Între anii 1889—1891 a studiat la Facultatea de teologie din Atena. De aici a plecat apoi în Rusia, unde timp de patru ani a studiat la Academiiile din Kiev și Petrograd. Reintors dela studii a fost numit profesor la școala teologică din Ierusalim, unde după trei ani de funcțiune a fost numit director al acestei școli. În această calitate a fost hirotonit diacon, preot și făcut arhimandrit de către patriarhul Ierusalimului în anul 1900.

În anul 1910 Facultatea de teologie din Atena,

având în vedere numărul și valoarea lucrărilor publicate, îi acordă titlul de doctor în teologie. Un an mai târziu este chemat și numit director al seminarului teologic din Atena. În anul 1914 a fost ales profesor pentru Istoria bisericească universală la Facultatea de teologie din Atena. Ca profesor la facultate și ca director al seminarului din Atena a funcționat până în anul 1923 când a fost ales și întărit ca mitropolit al Atenei și al întregii Elade. Consiliul profesoral al facultății de teologie din Atena l-a proclamat atunci cu unanimitate de voturi profesor onorific al Facultății. În această calitate chiar ca mitropolit a ținut în fiecare an anumite prelegeri studenților teologi. În anul 1926 înființându-se Academia elină, între primii membri ai acestei înalte instituțiuni de cultură a fost ales și arhiepiscopul Hrisostom Papadopoulos. A murit acum, având 70 de ani impliniți.

Opera științifică-literară a lui Hrisostom Papadopoulos este, atât prin numărul scrierilor, cât și prin valoarea lor, deosebit de prețioasă. Nu este locul să facem aici analizarea acestei opere și nu putem nici măcar să înșirăm titlurile nemuroaselor sale lucrări. Vom arăta doar pe scurt domeniile în care a activat, menționând numărul lucrărilor publicate în fiecare ram de activitate. Ca istoric și-a început activitatea, publicând istoria orașelului său natal la 1890. În domeniul Istoriei bisericești din Constantinopol a publicat 70 lucrări, studii și articole, precum și 42 recenzii critice, asupra lucrărilor istorice apărute în limbi străine.

Despre biserica din Alexandria a publicat 41 de studii.

Despre biserica din Antiohia a publicat 4 lucrări.

Asupra istoriei bisericii din Ierusalim a publicat studii și recenzii în număr de 34. Asupra bisericii din Cipru 6. În domeniul istoriei Eladei 26. Despre biserica din Rusia, România, Serbia și Bulgaria 11. Despre bisericile eterodoxe 20 studii istorice.

În domeniul studiului biblic a tipărit 19 lucrări. În domeniul Moralei 13, precum și alte diferite studii și recenzii în număr de 90.

În total, în anul 1931, numărul cărților, al studiilor publicate în revistele de teologie din Atena, Ierusalim și Alexandria, precum și recenziiile făcute, a fost în total de 383.

„Telegraful român“

S U M A R U L :

Comemorarea de la Seminarul Nifon
Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron * * *
Sărbătorire (versuri) . . . . . Ipodac. *Petcu St. Ioan*
Subiectele conferințelor religioase la
cercurile pastorale . . . . . C. R.
Cercurile culturale de altă dată *Vasile Netea*
Solemnitatea punerii pietrii fundamen-
tale a noului școl din Vălenii de
Munte. . . . . *Pr. Ion Nae*
Cronica internă: Misionare, bisericești, cărți, † Hrisostom
Papadopoulos.